

Hajléktalan otthonteremtő

De látod,
Milyen szép minden,
A fű, a fa,
A párját kereső fiatal lány,
A szeretetre vágyó asszony,
A csillagos este,
A madarak éneke.

Minden a tiéd lehet,
Hordhatod magaddal,
Gyűjtheted, mint a virágport a méhek,
Szabadon.

De te szenvedsz,
Csak betegséget és fájdalmat látsz,
Hiábavaló küzdelmet, harcot.
Az idő eljár feletted,
Pedig csak az van igazán neked,
Hajléktalan otthonteremtőnek.